

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU DEL "CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA,"

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Gerona	1 pesseta trimestre
Fora	1'25 id. id.
Estranger	1'50 id. id.
Un número 10 cèntims	

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ
CORT-REAL 7-1.º

ANUNCIOS Y COMUNICATS
Preus convencionals

De tots los llibres, folletos, etc., que 's remetin á la Redacció, se 'n donará compte en lo Setmanar

Any 3.º

Diumenge 5 de Juliol de 1896

Núm. 116

Los nostres abonats que surtin de Gerona durant l'estiu y que desitjin rebre LO GERONÉS servéixinse dexar avis en la Administració.

SECCIÓ GENERAL

D'ahont ve 'l mal

Si resulta no sols probable, sinó hasta fácil, tapar ab el sofisma 'ls defectes d' un sistema social ó polítich, mentre 's manté en el terreno purament especulatiu, no resulta aixís en la pràctica, sinó que al contrari, en ella 's revela d' una manera irrefragable y necessària, lo artificial y fals de las bases en que descansa. Y aixó es lo que está passant ab tots els organismes, ab tota la manera de ser de l' estat espanyol actual.

Ab l' aspiració cada dia més marcada á l' uniformitat, més que unitat, de lo que ells anomenan la nació espanyola; no volguent coneixer las diferencias naturals existents entre les regions, diferencias que necessitan y reclaman una autonomia, dintre la que puguin desenrotllarse sas iniciatives propies y atendre com deuen las sevas necessitats individuals, diferents y fins oposades, de vegades, ab les de les altres: aixís es com s' ha governat á Espanya desde molt temps. Afegint á n' aixó que al dictar las lleys no s' ha fet més que copiar servilment Códichs de nacions, quina manera d' esser es per complert diferent de la nostra, y portar á la pràctica teorías científicas caygudas ja en el descredit; emprendrem l' estat de descomposició, el desgabellament de la màquina política espanyola.

Durant aquest segle es quan s' han fet més patents els efectes de lo que acabém de dir. Intentá 'l legislador fer *tabula rasa* de las antigas nacionalitats, dividint Espanya en quaranta nou provincias homogeneas organitzadas y vestidas totas igual, com soldats d' un batalló ó noys del Hospici, y avuy veyem renixer aquelles ab més forsa que may, aixecant fronteras que 'l legislador volgué destruir y agrupant en llas estretas provincias que se senten d' una mateixa familia, aixecant d' aquest modo, les irrosories pretensions; de que en vanits ab el poder, se cregué poder esborrar ab las sevas lleys, las escritas per Deu mateix sobre la superfície de la terra.

Una de las consecuencias més marcadas d' aquest ordre de cosas artificials, ha sigut el divorci, la completa separació del poble ab els governants, els quals han vist apoyats unicament per un grupo d' individus afiliats á la seva política sens més objecte que l' egoisme personal; mentres que 'l verdader poble ha conegut, ha sentit instintivament, que 'l poder públich que 'l governava no era 'l seu, no era com havia de ser la llegítima representació de la entitat natural patria, sinó d' altre entitat artificial (la nació espanyola) creada per medis arbitraris y lleys que no responian á la naturalesa de las cosas.

Aquesta ha sigut en gran part la causa de que 'l poble espanyol, sentint 'l mal y no sabent coneixer la verdadera font d' ell, corregués il·lusionat detrás d' ideals polítichs en els quals creya veure sa redempció, fins que probats quasi tots y en vista de la seva inutilitat, ha caygut en els extrems del anarquisme ó la més excèptica indiferencia, y aixís s' explica que 'l sufragi universal, preconisat en altre temps com á panacea política, sigui en la actualitat objecte de la befa pública, y com avuy en mitj de la major indiferencia, veyém escabotar ab la ley de repressió dels anarquistas, aquesta ditxosa constitució, idol d' altres temps y que tantas bullangas ens costa.

Com hem vist, el mal está molt fondo, y som ja foras els que busquem el remey en el regionalisme, l' idea que ataca essencialment el vici radical del modern estat espanyol; quan l' organització política, no sigui més que una consecuencia, una deducció lògica

de l' organització natural, funcionarà degudament la màquina del estat, cumplint els fins á que está destinada.

J. V. C.

ENTRE DOS FOCOS

En Pidal ho ha dit: estém entre l' anarquía nihilista de baix y l' anarquía mansa de dalt.

Trist es dirho, pero la situació del nostre poble es gravíssima.

Anarquisme á baix ab las bombas de dinamita llenzadas per má criminal en la fàbrica, en lo teatre, en la via pública. Y anarquisme á dalt ab altres terribles atentats contra nostras lleys, nostra llengua, nostres interessos.

Clubs demagogos de las classes desheretadas conspirant contra la tranquil·litat y la pau de Catalunya; y comités polítichs centralistas de las classes predominants venentse 'l treball y la riquesa y la dignitat de Catalunya per ridículas vanitats ó criminals ambicions que no troban ja avuy fre ni aturador de cap mena.

L' anarquía de sota nos arrenca gran número de víctimas en frequents explosions, essent vivíssim lo recort de las ocasionadas en las catástrofes del Liceo y del carrer del Cambis Nous, pel número dels cayguts y las circumstancies dels fets. L' anarquía de sobre va fent víctimas cada dia, sense que 'ns esgarrifi tant la sua acció per la costura que tenim d' experimentar sos efectes.

La primera és una terrible epidemia que ab caràcters aguts s' ha manifestat fa poch temps en nostra terra, y per aixó com á hoste inoportú y trahidor volém tractarla á baqueta, fent tota mena d' impossibles pera escombrar la del nostre sí. La segona es una epidemia, certament molt funesta pera 'ls que la sufrim, pero á la quina 'ns havém acostumat á considerar com inevitable fatalitat, tolerant sa subsistencia sens ni sisquera defensarnos de sa mortífera acció. L' anarquía dels dinamiters ve á ser respecte á l' anarquía dels polítichs maltrileys lo que 'l cólera morbo asiàtic respecte á la verola, al tifus y á la tisis.

En realitat, per cada víctima que 'ns causa la anarquía dels desarrapats quants centenars de víctimas nos causa l' anarquía de guant blanc! Basta considerar que la major part de desdixas que li sobrevenen al nostre pais de res més provenen sino de sa calamitosa influencia, y, sino, vinga com á testimoni la mateixa ruïnosa guerra de Cuba, una de quals principals causas, segons opinió general y autorizada de nacionals y extrangers, es la desmoralisació administrativa introduhida en dita Isla per la escuma dels polítichs espanyols.

Si á tot aixó hi afegim la circumstancia de que la anarquía de baix en alguna de sas parts es efecte de la anarquía de dalt: si tenim en compte que 'ls desacerts dels governs centralistas, al durnos la miseria 'ns han dut sa inseparable companyona la desesperació; si prenem acta de las gravíssimas declaracions fetas per un propi Diputat á Corts en las mateixas planas del *Diario de Barcelona*, sobre la organització de la policia de nostra provincia, en número de 160 passas, comparada ab la de la vila de Madrid, de 1.500 individus; y 'ns enterém ademés de la ridícula tolerancia ab que s' ha deixat acullir á Catalunya la flor y nata dels entenebrats procedents de tot lo mon, permetétselhi entre nostres obrers tota classe de perillosas propagandas... devant de tant evidents fets no es lògich lo considerar al anarquisme centralista que 'ns domina tant funest al menys, ó molt més funest encara que al propi anarquisme de club ó de taberna?

Espantan las consecuencias de tan clars rahonaments, ja ho sabém; pero jacás rebutjant son estudi pot arribarse á evitar jamay cap de sos efectes?

Si la nostra societat, descreguda y egoista baix la influencia del ayre enmatzinat que Madrid nos envia

pera respirar, no vol darse compte de son trist estat, si en son cru excepticisme religiós y patriótic, no vol ni enterarse sisquera de que hi han camins de penitencia y de regeneració pera 'ls individus com per 'ls pobles; si en lo rebaixament general de caràcters y fins de conciencias no hi cap ni una hora de reflexiva concentració pera escorcollar los verdaders y fondos orígens del mal que 'ns consumeix, y altra hora de sincera contrició pera esmenar los errors comesos... en tal cas, tantseval no encaparrarshi en res de tot aixó que 'n diuhen anarquisme y que tant nos espanta. De malaltia epidémica passarà á endémica, y alas horas ¡qué diastre! no faltarán societats especulativas pera plantejar un *seguro* especial contra tal mena d' atentats.

L' home es animal de costum. No será, donchs, difícil que 's familiarisi ab aquesta com ab altrás tantas calamitats.

Y aixís haurá de ser per forsa. Perque, es precís desenganyarnos, l' anarquisme no's cura sols ab lleys especials ni ab terrors cessaristas que, apart d' estar disconformes ab l' esperit de la época, no son procediments manejables ab verosímil éxit per governs debils y polítichs de quincallería. Sistemas com aquest necessitan, pera practicarlos unas mans de ferro que Espanya avuy no coneix, y pera secundarlos un poble viril que jau en la tomba dels nostres avis.

No disposant d' aquestos elements, totas aqueixas lleys especials se tornarán aygua-poll; subsistirà la conspiració anarquista pera just castich de nostra imbecilitat social; podran entretenirse nostres 160 polissos agafant y deslliurant successiva y periódicament als inscrits en las listas de sospitosos del Govern Civil; podran los *Cieros*, *Publicidad* y demés periódichs industrials de Barcelona y Madrid fer grans extraordinaris ab retratos de mostruosos criminals y sucant los motllos de sas prempsas ab la sanch de novas víctimas; y á última hora, un poble, indignat de bon principi, pero calmat després poch á poch, anirà á presenciar l' execució dels culpables, si son habidos, portanthi l' esmorzar y comentant entre caixalada y caixalada 'ls detalls de las 24 horas de capella espiats ab la més repugnant sollicitut pels *chicos de la prensa más leida*.

Aquí som, y per tal camí seguirem si Deu no 'ns envia un raig de llum. Lleugeresa é insustanciabilitat per tot: en lo temple seguirá predominanthi 'l luxu y la moda, massa amanyagats per una part del clero més propicia á complaure als poderosos que á atraure los humils, no estroncantshi per ara la prédica en castelló ó sia no més pera 'ls richs, com deya cert pagés de la terra; en lo teatre, hi privará 'l gèneró de moda, d' ayre canallesch y embrutidor pera 'l cos y pera l' ànima, com més alegre millor, y en raccións curtes d' un acte, pera que 'ls autors no 's despenjin ab assumptos massa trascendentals, ni obliguin á pensar gens al públich; en lo vestir, tindran preferencia las modas més extravagants y deformes mentres cridin la atenció general, essent millor atesas las que més contrarihin las lleys naturals, pera donar claror y llustre artificials á las caras esgroguehidas per l' anèmia y pel vici ó aparentarnos rossos y negres als prematurs cabells blancs d' una vellesa anticipada per l' afany insaciable del lucro ó la febre de sibirítichs plahers; en lo negoci serán l' informalitat y l' estafa la moneda corrent; seguirán afuixantse los llassos de la familia y de l' amistat; y, com á coronament de tot aixó, la vida pública y oficial, es... nó, vull dir será, l' aplech de tots los lladres en cuadrilla pera la completa expoliació d' un poble endropit y estúpit, sense creencias ni ideals, al qui, una borratxera d' insubstancialitat haurá llensat adormit al marxapeu de casa seva.

Y nosaltres, los qui veyém prou clar tot aquest seguici de mals, continuarem impassibles nostra tasca de ignoscents moralisadors y de idealistas patriotas, sense potser lograr ni un borrall de nostras generosas aspiracions, ab lo cor traspasat de pena ben cert, pe-

Y afectada, es quan lo subjecte, no vol saber la cosa, tinguent medís y talent sobrat pera coneixer.

De manera que per' usar ben bé las dos paraulas que per' us poden fer sinonimia, havem de tenir en compte dugas cosas: si l' ignorancia es perque lo subjecte á qui tractém de ignorant, no pot saberho, ó be si es que no ha tingut ocasió de estudiarho.

Per exemple: un que no tinga nocióms d' aritmética, tindrà crasa ignorancia en matemáticas; y un que tota la vida s' hagi dedicat á conexas y á estudiar la literatura alemana, tindrà supina ignorancia de la inglesa; en lo primer cas no pot saberho per més que fassi, y en lo segón, es de suposar que de la mateixa manera que sab l' alemana, sabría l' inglesa, si la estudiés; pero l' ignora perque no ha tingut ocasió d' estudiarla.

No cal parlar de la ignorancia afectada, perque ab aquest calificatiu no la confón ningú ab las dos classes que hem considerat susceptibles de confusió.

LXIV.

MITJA MEYTAT.

Si alguna paraula pot haverhi en nostra llengua que pugui tenir verdadera sinonimia, es la paraula mitja ab la paraula meytat, aplicadas á determinar una de las dos parts iguals en que se divideix un tot. Mitja taronja y la meytat d' una taronja, son dugas frases que l' us los hi ha donat un sentit completament idéntich.

Verdaderament lo tenen, degut, no al valor real de cada una de las paraulas que forman la frase, sinó al us constant que s' ha vingut fent de la paraula mitja. Y per nosaltres es un us viciós, que s' ha arrelat massa pera desvirtuarlo ab unas senzillas notas com son aquestas. Y 'ns explicarem.

La paraula mitj ó mitja no té altre significació real que determinar la part hont dista per igual del seu extrém: á mitja funció, á mitja nit, á mitj camí.

Meytat es senzillament una de las dos parts en que s' divideix lo tot. La meytat d' una taronja: l' una meytat per tu y l' altre per mi: de manera que la primera indica lo punt de separació de las dos parts, y la altra cada una d' aquestas.

Ab aixó sols s' entendrà facilment que no deuría dirse la mitja taronja, sinó, la meytat d' una taronja, com no s' pot dir: s' ha arribat á la meytat del camí; sinó á mitj camí.

En sentit figurat, havém observat que s' usan ab més propietat ditas paraulas que no pas en sentit real, y si s' vol aplicarlas bé, no cal sinó fixarse ab lo que tením dit, y l' llenguatje rescatará part de la puresa que l' hi ha tret l' influencia forastera.

P. DE PALOL.

SECCIÓ LITERARIA

SOMNI

.....l pla era ample, extens y llarch, molt llarch, tant llarch que á no ser una pinzellada de montanyas moradencas que l' separavan del cel gris-d' un gris tristíssim que feya fredat-s' haurian confós cel y terra en una mateixa tinta, perque, los rostolls dels últims termes patian del mateix mal que 'ls núvols. Eran de color pobre, vaporosos com los somnis, indecisos com la forma ab que se somia, tristos com l' anyorament, llunyans com las esperansas perdudas.

Fentli companyia en aquella.....solitud, uns arbres de color de terra, faltats de sava, sense fullas, á punt de morir; al lluny y destacantse en lo cel, s' aixecava la casa del mateix color que 'ls arbres—també migrada, també pobre d' aspecte—despedint fetor de miseria en tot fins en lo fum, únich alé de vida que d' aquella barraca exia, escanyolit, sans humor per' entortelligarse y voltar la teulada, sinó que s' enfilava ab pena, sans esperit pera pujar amunt: al poch rato se fonia evaporantse sans que quedés rastre de son agre perfum....

Cap auçell per los voltants de la casa piulava; ni en los arbres ni en las matas secas del plá. Tots havian fugit. Lo dia era quiet, mellor dit, la tarda callada, sense sol, sense mohiment, y allá á la cova tot respirava massa pobresa pera cantarhi algun reilet. Feya cara de faltarhi tot á la casa, de no haverhi res.... absolutament res.... Miseria, fredat, desolació.... fam. ¡Fam! Lo fantasma esgarriñós que voltava la masia cobrintla de misteri com si estés embollada dins lo vel tenebrós y espés de las boyras de l' hivern; dins una glassa de color de viola seca com un mort sola la mosquitera, sense ciris que cremin á son costat—un mort miserable, un mort desconegut que jau en la planuria deserta, freda y humida—un mort abandonat sans' enterro, no més que l' temps per companyia, per llit un pla sense cultiu, per espona unas montanyas de color d' hivern y per dosser un cel gris, molt més trist que l' color de las montanyas; més trist y fret que la mateixa mort. Un cel que al contemplarlo quan dintre l' cor s' hi revolcan, punxantlo com punxa l' aygua freda las mans á l' hivern, los recorts tristos y alegres d' un passat que no tornarà, la pensar en la realitat y al renovarse las impresions dels primers anys, un plora, plora á llagrima desfeta, y á cada gota salada que raja dels ulls li sembla un tros de son mateix ser esquexat á llagarsas per famolench burxot, una relliquia de sa vida, una petita arrancada de la corona que 'ls somnis rosats del idealisme jove forjaren en los mellors dias de las il·lusions, avuy ja mulladas, esfulladas y secas, com los arbres de la masia, tristas com lo cel, grises com lo cuadro, de color de terra com la casa, escanyolidas com lo fum, llunyans ja com las montanyas que devian de fondo ó capslera al mort del camp fret y abandonat..

Azó era l' cuadro que una nit los somnis me pintaren ab colors tristos, esborrat, vaporós, velat per penumbras misteriosas, indecisos mirat darrera d' un vidre brut y dolent, que esborrava de la vida y unia tintas, fent que las notas de color resultessen més vagues, més enganyadas, més unias; pro també més tenebro-

sas, més faltadas de vida, com pintadas ab poch color. Y alló m' aconsolava. Semblá que fos un bálsam que guaris mas penas y endolcis los últims instantos de ma vida, quina sentia defallir xuclada per aquella sugestió íntima que s' escorria de mi á la nota trista, establintse una corrent de simpatia que se m' emportava á morir, quan morís aquella tórbole claror per l' arribada de la nit que s' acentuava ja ab los grisors crepusculars y anunciavan sa calmosa entrada en aquell plá, com la llarga agonía d' un tísich moribunt.

¡Que m feya llavors l' haver estimat! Res.—Es dir, si—Me féu riure—d' un riure agre-dolç que devia contrastar ab l' aspror de la tarda y ab l' armonia d' aquell conjunt—Me féu riure com riu l' incrédul, lo qui 's burla de lo irrealizable. Com lo que ha passat dels espays imaginaris hont lo portaren la fantasia exaltada per un idealisme que no existeix y prompte los desenyanys lo tomban y capbossen dins la més crua realitat. ¡Y vaig riure! Ho sé. Fort, molt fort, fins á aufergar los crits dels corps que passavan arrant de 'ls núvols demanant carn y fugint d' allá perque no'n hi sentían farum. Fort, com un tró que rellisqués per l' espay aquell y anés á perdres allá baix cap á las montanyas, extinguintse sa remor com las ondulacions de las campanadas que la tramontana se'n porta, fentlas vibrar á intervals seguits que s' van fonent poch á poch aufergadas per la veu misteriosa del infinit. Fort, com deu riure un desesperat, un boig-ab riella histérica que glassa las sanchs—y que á mi mateix me feu venir pell de gallina, aumentantse aquesta impressió per l' alé d' un fret glacial que vaig sentir com si m' ayrejés lo hau d' un mort... quan per mon costat, fregantme, passa una visió... una dona de silueta esfumada dins la penumbra del mateix somni, pobre, magre, escabellada... retrato de la miseria. Y anava depressa... corria com lo vent.

¡Una dona!... Si una dona... Tot un passat se m' presentá llavors ab colors més tristos que 'ls d' aquella tarde. Vaig recordarlo tot, pro d' una manera difusa com los somnis. Aquellas miradas... las promesas d' amor....; y no se perqué mos llavis, que sentia sechs, murmuravan, bellugantse mos dits com pera acariciar una cabellera espessa, sedosa y negre com los horitsons de mon pervindre. Y anava recordant encara que ab lo filó de las ideas fónedis á voltas per la mentida del somni y pensava que jo havia estimat, ab tota la forsa y que ella... me va dexar per un grapat més de moneda... y llavors lo malehit or brillant, fosforescent dins las ombras ab que s' anava cobrint tot, me cegá y foll de rabia, no volgent morir, tambalejantme com una barca en mala mar, vaig seguir á n' aquell fantasma, també sans saber perqué pro la seguía, mes ella volava y era impossible atraparla. La veyya com s' acostava á la casa.... ja casi hi era y desesperat la vaig cridar; mes la veu sortía ab pena, m' aufergava no se que, sentía un panteig marejador, una engunia cruel... ¡Baleta! ¡Baleta! y mos crits imperceptibles no arribavan á sentirse de lluny. ¡Baleta!... ¡Ca! Ella corria depressa vers la casa. ¡Baleta!... ¡Baleta!... ¡Jo m' desesperava! No podía correr ni cridar fort. Las camas me pesavan, no volian mourers y en lo coll un nus m' aturava la véu ab una engunia que m' feya morir. ¡Baleta!... ¡Ja hi era! ¡Pujava l' escala! y jo ¡quin patir!... Corrents y no avansant, cridantla y ella no sentit res. Al últim veyent que anava á entrar, ab un esfors suprem vaig volguer traurem aquell engrut del coll y ab tota la forsa de mos pulmons vaig cridar y la veu brunzi com xiulet de tramontana... y ella se girá mirantme orgullosa, ficantse á dins desseguida, dexantme plantat.....

Concentrant las ideas vaig anar refent lo somni, fins al fi. Lo veyva clar com quan dormia sols ab alguns passatjes esfumats d' aquells moments inesplícables en que l' esperit, en estat d' ensoñiment, neda mitg dormit mitg veillant en las ayguas tórboles de l' ideal. Fou una visió que m' entrá fondo, fins á l' ánima y no volgent recordarla perque m' atormentavan recorts dels temps passats, volia dormirme pro fou inútil. La visió surava y ab ella se refrescavan cosas que ab los anys s' havian secat, y pensant ab ellas, se m' acentuá més lo final del somni recordant que al girarse ella vaig veure un aspecte, una miserable que ab orgull no m' volgué oir. Pro aquellas faccions are jo las conexia, aquell ayre, aquells ulls... ¡Oh! ¡Si! erán los mateixos... y refentsem tot' una historia.... ella, ella, era... vaig dir... si; la Baleta, que després d' haverme dexat... pobre altre vegada.... encare era orgullosa.

JOSEPH BERGA Y BOADA.

Olot Janer 4896.

PRIMAVERENCA

La primavera somriu d' amor boniques nines obríu lo cor.

Perfums y aromes que hi teniu dins á dolls vessanlas per los jardins.

Les papallones que hi van voltant son joves, nines que us van mirant.

De vostres llavis ne brolla mel,

en los ulls vostres hi riu lo Cel.

De vert ramatje tot se cobreix, l' amor ninetas avuy floreix.

Canturies gayes y gayes flors les campos omplan de suaus olors.

La nit serena convida al cor, desperteu nines que's temps d' amor.

Vostres veus dolces volém sentir, volém mirarvos lo cor lluhir.

Damunt dels lliris rosada car, ja apunta l' alba dalt lo Cel blau.

Apropet vostre tot es plaher, ditxós lo joye que us puga haver.

Al clar de lluna hermosa nit, volém mirarvos de fit á fit.

La primavera somriu d' amor donaunos, nines, lo vostre cor.

FRANCISCO X. MAJUELO.

SECCIÓ RELIGIOSA

SANTS DE LA SETMANA.

Diuenge, 5—La preciosíssima Sanch de N. S. J. C. Dilluns, 6—S. Isaias profeta. Dimars, 7—Sts. Fermí y Odó bb. Dimecres, 8—Sta. Isabel vda. reyna de Portugal. Dijous, 9—S. Zenón y companys mrs. Divendres, 10—St. Cristófol mr. Dissapte, 11—S. Pio I. p. y mr. y S. Abundio pbre. y mr. QUARANTA HORES.

Avuy se troban en la capella de la San Felín.

SECCIÓ COMERCIAL.

Mercat de Gerona del die 4 de Juliol

Table with columns: Especies, Mesures, Pesetes. Lists items like Blat, Mestall, Ordi, Segol, Civada, Besses, Milh, Panis, Blat de moro, Llobins, Fabes, Fabó, Fassols, Monjetes, Ous, and their respective prices.

COTISACIÓ Y CAMBIS

DIA 4 DE JULIOL DE 1896

Table with columns: Interior, Exterior, Amortizable, Billets hipotecaris. Lists rates for different financial instruments.

—ACCIONS—

Table listing companies like Banck Hispano Colonial, F. C. de Tarragona, and their share prices.

—OBLIGACIONS—

Table listing obligations from F. C. Almansa València y Tarragona and other entities.

—CUPONS—

Table listing coupon rates for Cuban and other bonds.

—GIROS—

Table listing remittance rates for various locations like Franchs and Lliuras.

Telegrama de la casabancaria J. LLIBIS Y C. —Gerona.

SECCIO D' ANUNCIS

SUCURSAL JUNCOSA

13 Plassa de la Constitució 13,
Gerona

DESPATX CENTRAL
10 FERNANDO VII 10
BARCELONA

Aquesta antiga y tan acreditada casa se dedica unicament al comer de XACOLATES, SUCRES, CAFÉS y THÉS.
Reb directament los llegítims sucres de la isla de Cuba, els cafés de Puerto-Rico HACIENDA, MARTINICA, MAYAGUEZ, MOCA y CARACOLILLO de CEYLAN; de a qui el gran consum qu' es fa d' aquets articles.
Aquesta casa torra diariament lo café y se distingeix per la qualitat y puresa d' ell.
Recomana que per obtenir un bon café aromátich y fort se usin las barrexas en iguals parts del MOCA y PUERTO-RICO, aixis com lo CARACOLILLO y MOCA, evitant sempre que bullí puig que deu ésser una pura infusió.

Gran surtit de THÉ del Nort de Xina y del Japó. Aquesta excelent beguda sols pot obtenirse en las clases ditas ORANGE (Carte Rouge) LIPTON, ORANY PECCO, MENLANGE.
Especialitat en lo SOUCHONCH. Aquesta classe es el mes fort y deu emplearse en menos quantitat de la que generalment se usa; una lliure de THE SOUCHONCH equival á 4 lliures d' altres thés.

MAXIM FERNANDEZ

PERRUQUER DE S. M.

Aygua Minóxima vegetal pera tenyir lo cabell. No te rival en lo món, perquè á més de sos efectes marevellosos, no taca ni perjudica la pell en lo més mínim.
Aquest assombrós y sorprenent específich, se ven en dita perruqueria.

24, RAMBLA DE LA LLIBERTAT 24,
GERONA.

Grans rebaxes al engrós.
També s troba de venda en dit establiment la

TINTURA ABISINIA INSTANTANEA

EDICIÓ DE PROPAGANDA
DEL COMPENDI DE LA

DOCTRINA CATALANISTA

PREMIAT EN LO CONCURS REGIONALISTA

del "CENTRE CATALÀ, de Sabadell

Aprobat per la Junta Permanent de la Unió Catalanista

Tirada 100.000 exemplars

Forma un opúscul de 32 planes en octau, d' esmerada impresió sobre paper satinat y ab cuberta de color.

PREU: 15 céntims.

Les demandes al engrós al Secretari del «Centre Català» de Sabadell.

OBRA NOVA

DELIBERACIONS

DE LA

Primera Assamblea General de Delegats

DE LA

Unió Catalanista

CELEBRADA EN MANRESA EN LO MES DE MARÇ 1892

Aquesta obra, que conté la llista de Delegats de la Assamblea, discursos que en ella s' hi pronunciaren y llegiren, y as bases definitivament aprobadas para la Constitució regional catalana, se ven al preu de DOS PESETAS en la llibreria de Don Joseph Franquet, carrer de l'Argenteria, Gerona.

MEDICAMENTS ACREDITATS
RECOMENATS PER LA CIENCIA MÉDICA

Xarop d' Hipofosfít GIMBERNAT

Lo mellor dels tónichs reconstituyens coneguts, desprta la gana, cura l' anèmia, clorosis (colors tristos), malalties medulars, histerisme, insomni; d' efectes sorprenents en les convalecencias: Ampolla 10 rals.

Vi restaurador GIMBERNAT

Probes repetides fetes per distingits facultatius han demostrat qu' era lo «Restaurador» per excelencia, pera combatre l' escrofulisme (tumors frets) raquitisme, caries dels ossos, linfatisme, tisis, debilitats hereditaries ó adquirides, vellesa prematura y totes les malalties quina causa sia la debilitat ó falta de nutrició.

Te un gust agradable, de manera que en comptes de repugnar al malalt, aquest lo pren ab gust. Ampolla 12 rals

Vi de nou de kola GIMBERNAT

Considerat com aliment poderós d' economia, regulador del cor, estimuland de les funcions digestives y despertador de tot organisme empobrit: Preu 8 rals.

SE VEN AL ENGRÓS

Farmacia del autor Conde del Asalto, 14.—BARCELONA
Al detall en totes les farmacies.

Gran Sastreria «La Ampurdanesa»

DE

Joseph Puig y Fábregas

SASTRE DE LA REAL CASA

Plassa del Oli.—GERONA.

Ultimas novetats.—Géneros de moda per senyoras y caballers.

Preus modichs.

SABATERIA

DE

JOSEPH M. VENTÓS

Calsat pera senyors, senyoras y nens.
Especialitat pera 'l que s' encarregui expressament.

IMPREMPTA Y ENQUADERNACIÓ

MANEL LLACH

Ferreria Vella, 5

GERONA

Mercaders (Neu) 12

Impressió de tota classe d' obras, folletos, circulars, sobres, paper comercial, tarjetas, esquelas mortuorias; facturas y demés objectes referents al ram d' Imprempta.

Assortit de tots los documents y demés objectes pera la Guardia Civil.

Documents pera los Municipis y Jutjats municipals.

Encuadernació de tota classe de llibres per luxosos que sian.

Preus sumament baratos

500 fulls de paper comercial timbrat 5 ptes. | 4000 sobres comercials timbrats 5 ptes.

FERRERIA VELLA, 5---GERONA

BANCH VITALICI DE CATALUNYA
Companyia general de segurs sobre la vida establerta á Barcelona

CAPITAL SOCIAL

10.000.000 DE PESSEETS

Capitals suscrits fins al 31 Dezembre 1893 87.949.791'98 ptes
Actiu en idem. 15.337.928'87 »
Sinistres pagats fins á idem. 32.82.316'89 »
Reserves ó fondos de segur á idem. 4.178.075'62 »

Les principals classes de segur son:
Vida entera.—Capital pagador á la mort del assegurat, á la seva dona, fills ó qualsevol altre persona designada anteriorment.

Miuto.—Capital pagador al assegurat si viu lo die fixat; ó, immediatament d' ocórrer la seva mort, á la persona designada per ell mateix.

Terme fixo.—Capital pagador en lo die fixat sia al assegurat ó als seus hereus. En cas de mort del assegurat s' acaba lo pago de les primes.

Aquestos segurs 50 per 100 dels beneficis de la Companyia.

SEGURS DE CAPITAL APLASSAT

Segurs temporals.—Segurs de sobrevivencia

SEGURS MIXTOS A CAPITAL DOBLAT

Rentes Vitalicies.

Delegat General á n' aquesta provincia:

Joseph Coderch y Bacó, advocat.—GERONA.

ESTABLIMENT

DE

Don Francisco Sabater
SOMBRERERIA

S' han rebut las últimas novetats pera la próxima temporada; los prens sumament económicos.

CAMISERIA.—SASTRERIA PER NOYS

Especialidad en trajes pera col-legials

3, Rambla d' Alvarez, 3.

FONTBERNAT---Callista

—(Ulls de poll)—

S' ARREGLAN LOS PEUS Á DOMICILI
PROGRÉS, 23---Perruqueria.

LA PREVISION

Primera Companyia Espanyola dedicada exclusivament á
SEGURS SOBRE LA VIDA AB PRIMA FIXA

Dormitori de Sant Francesch, 8, principal.—BARCELONA.

Agent á Gerona—BEATAS, 2

D. Narcís Boada y Guytó

FILL DE FRANCISCO VILARDELL Y COMP.
SALT

Molí Fariner

Sistema AUSTRO-HUNGAR y de MOLAS

Tant per l' un com per l' altre sistema se fan las moltas á preus sumament modichs.

ESTABLIMENT Y TALLER

DE

PAU CASSÁ

PINTOR Y EMPAPERADOR

Magnífichs mostruaris de papers pera decorar habitacions desde 25 céntims á 30 pessetes la pessa.

Cromos, motlures, transparents y cuadros
Novetat, bon gust y economia

Gerona.—Baxada del Pont de pedra, 14

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU

del «Centre Catalanista de Gerona y sa Comarca»

Redacció y Administració. Cort-Real núm. 7.-1.ª

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

	1	peseta	trimestre
Gerona.	1'25	id.	id.
Fora.	1'50	id.	id.
Estranger.	1'50	id.	id.

Un numero sol, 10 céntims